

§ 62. De i § 61, stk. 2, nævnte planer indgår i regionplanlægningen.

Stk. 2. Indtil en regionplan er godkendt, er planerne nævnt i § 61, stk. 2, vejledende såvel ved administrationen af denne lov som for offentlige myndigheder ved deres planlægningsvirksomhed.

Stk. 3. Når en regionplan er godkendt, skal planerne nævnt i § 61, stk. 2, lægges til grund ved behandlingen af sager efter kapitlerne 3, 4 og 5 i den udstrækning, disse planer er lagt til grund for regionplanen.

22. I kapitel 10 indsættes i § 65, stk. 1, efter »ansvarlige«: », jfr. dog § 11, stk. 4«.

23. I § 65, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»I tilfælde af overhængende alvorlig fare for sundheden samt i tilfælde, hvor øjeblikkelig indgriben er påkrævet for at afværge væsentlig forurening eller forureningens udbredelse, kan beslutninger om påbud eller forbud meddeles mundtligt. En mundtlig beslutning skal snarest muligt tillige meddeles skriftligt.«

24. § 65, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Underretning om den truffe beslutning meddeles samtidig skriftligt til embedslægeinstitutionen og andre berørte myndigheder. Endvidere underrettes skriftligt privatpersoner, som må antages at have en individuel, væsentlig interesse i at få kundskab om beslutningen, samt organisationer, som må antages at være klageberettiget efter § 74, stk. 2-5. Underretning til de nævnte privatpersoner og organisationer kan eventuelt finde sted ved offentlig annoncering. Ved meddelelse af godkendelse efter §§ 35-38 skal der altid foretages offentlig annoncering.«

§ 65. Kommunalbestyrelsens, amtsrådets og hovedstadsrådets beslutninger meddeles skriftligt til den eller de for de pågældende forhold ansvarlige.

Stk. 2. Underretning om den truffe beslutning meddeles samtidig skriftligt til vedkommende embedslæge samt andre interesserede myndigheder og privatpersoner, som må antages at have en individuel, væsentlig interesse i at få kundskab om beslutningen. Underretning til de nævnte privatpersoner kan eventuelt finde sted ved offentlig annoncering.

25. I § 67 indsættes som 2. pkt.:

»I de tilfælde, som er nævnt i § 65, stk. 1, hvor øjeblikkelig indgriben er nødvendig, kan det dog bestemmes, at afgørelsen skal efterkommes straks.«

§ 67. Omfatter beslutningen et påbud eller forbud, skal der i beslutningen være fastsat en frist for afgørelsens efterkommelse.

26. I kapitel 10 indsættes efter § 69:

»§ 69 a. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af en kommunalbestyrelse, et amtsråd eller hovedstadsrådet, op til nærmere undersøgelse og afgørelse. Det samme gælder for afgørelser, der er truffet af miljøstyrelsen, og som ikke kan påklages til miljøankenævnet, jfr. § 76. Ministeren kan bestemme, at en afgørelse, som i øvrigt skulle have været truffet af miljøstyrelsen efter § 70, træffes af ministeren.

§ 70. ---

Stk. 2. Miljøministeren kan tillade, at afgørelser, der er truffet af miljøstyrelsen som klagemyndighed, og som ikke kan påklages til miljøankenævnet, jfr. § 76, kan påklages til ministeren, såfremt afgørelsen er af principiel karakter eller er af større betydning for miljøbeskyttelsen.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en af en kommunalbestyrelse, et amtsråd eller hovedstadsrådet truffet afgørelse op til nærmere undersøgelse og afgørelse og kan bestemme, at en afgørelse, som i øvrigt skulle have været truffet af miljøstyrelsen efter stk. 1, træffes af ham. Afgørelsen kan dog kun ændres til skade for adressaten, såfremt afgørende hensyn til miljøbeskyttelsen taler herfor.

§ 69 b. Miljøministeren kan henlægge sin adgang til at træffe afgørelser i spørgsmål om miljøbeskyttelsen til hovedstadsrådet, amtsrådene og kommunalbestyrelserne.

§ 46. Miljøministeren kan henlægge sin adgang til at træffe afgørelser i spørgsmål vedrørende miljøbeskyttelsen til hovedstadsrådet, amtsrådene og kommunalbestyrelserne.

§ 69 c. Miljøministeren kan i konkrete sager af mere vidtrækkende betydning bestemme, at afgørelser i medfør af loven skal træffes af ministeren i stedet for af hovedstadsrå-